

- První část vychází z porušení zásady účelového omezení zpracování údajů a z porušení zásady legality. K tomu, aby osobní údaje uvedené na digitálních certifikátech EU COVID mohly být použity k umožnění vstupu do Parlamentu, vyžaduje zákon, aby byly shromažďovány za tímto účelem. Při neexistenci právního základu výslovně umožňujícího zpracování zdravotních údajů o očkování, testech nebo zotavení za účelem podmínění vstupu na pracovní místo a na parlamentní shromáždění rozhodně nepřísluší předsednictvu Parlamentu povolit takové zpracování údajů, tím spíše prostřednictvím předpisu, který není zákonem ve formálním smyslu.
 - Druhá část vychází z porušení zásad loajality, transparentnosti a minimalizace, jelikož žalobci nebyli při shromažďování jejich osobních údajů informováni, že tyto údaje budou použity k tomu, aby jim byl umožněn nebo odmítnut přístup na pracoviště.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že napadené rozhodnutí zasahuje neodůvodněně do práva na soukromí a na osobní údaje, práva na fyzickou nedotknutelnost, práva na svobodu a bezpečnost, jakož i práva na rovné zacházení a nediskriminaci. Tento důvod se dělí na dvě části.
- První část vychází z porušení práv na fyzickou nedotknutelnost žalobců, jejich práva na svobodu a bezpečnost, jejich práva na rovné zacházení a nediskriminaci, jakož i jejich práv na ochranu soukromí a osobních údajů.
 - Druhá část vychází z toho, že zásah do práv a zásad uvedených v první části vyplývající z napadeného rozhodnutí je v rozporu se zásadou proporcionality stanovenou v čl. 52 odst. 1 Listiny, jelikož napadené opatření není nezbytné, vhodné ani přiměřené k dosažení sledovaných cílů.

**Žaloba podaná dne 21. ledna 2022 – Fundacja Instytut na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris
v. Parlament**

(Věc T-41/22)

(2022/C 148/41)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Fundacja Instytut na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris (Varšava, Polsko) (zástupci: K. Koźmiński, radca prawny, T. Siemiński, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- v plném rozsahu zrušil usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. listopadu 2021 o prvním výročí de facto zákazu interrupcí v Polsku [2021/2925(RSP)];
- podpůrně, v případě, že nezohlední žalobu na zrušení napadeného usnesení v plném rozsahu – zrušil toto usnesení částečně, a to v části písmene „Y“ znějící následovně: „vzhledem k tomu, že za kampaněmi, jež ochromují lidská práva a rovnost žen a mužů v Polsku a mimo jiné usilují o zákaz interrupcí, žádají odstoupení Polska od Istanbulské úmluvy a vyzývají k vytváření ‚zón bez LGBTI‘, stojí fundamentalistická organizace Ordo Iuris, která je úzce spojena s vládnoucí koalicí; vzhledem k tomu, že kulturní a náboženské hodnoty jsou tak v Polsku zneužívány jako důvody, proč ženám bránit v plném uplatnění jejich práv, rovnosti a jejich nároku na rozhodování o svém vlastním těle“;
- uložil Evropskému parlamentu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z absence pravomoci Evropského Parlamentu přijmout napadené usnesení s ohledem na to, že předmět usnesení nespadá do pravomocí Evropské unie přiznaných členskými státy na základě Smluv, čímž došlo ke zneužití pravomoci spočívajícímu v instrumentálním použití právní formy usnesení za účelem obejití požadavku na změnu Smluv, aby Unie získala pravomoci, které podle Smluv nemá.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že usnesení porušuje Smlouvy či právní normy spojené s jejich uplatňováním, a sice z porušení článku 3 SEU, čl. 4 odst. 2 SEU, čl. 6 odst. 3 SEU a článku 10 SFEU v rozsahu, v němž usnesení:
 - porušuje právo na ochranu osobnosti a jiná práva žalobkyně,
 - vychází z neověřených a nepravdivých informací o skutkovém a právním stavu v Polsku,
 - obsahuje neobjektivní analýzu a výklad mezinárodního práva veřejného v otázce interrupcí,
 - neodůvodněně připisuje zákazu interrupcí a ochraně lidského života v prenatální fázi údajný rozpor s hodnotami zakotvenými v článku 2 SEU, přičemž opomíjí fakt, že otázka přípustnosti interrupce není součástí společné ústavní tradice členských států, což:
 - vede k diskriminaci osob podporujících zákaz interrupcí a ochranu lidského života v prenatální fázi ve společenském, politickém a právním životě v Evropské unii;
 - porušuje zásadu respektování vnitrostátní a ústavní identity členských států.

Žaloba podaná dne 31. ledna 2022 – Conserve Italia a Conserves France v. Komise

(Věc T-59/22)

(2022/C 148/42)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Conserve Italia – Consorzio Italiano fra cooperative agricole Soc. coop. agr. (San Lazzaro di Savena, Itálie), Conserves France (Tarascon, Francie) (zástupci: L. Di Via, M. Petite, L. Tresoldi a E. Belli, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou;
- zrušil rozhodnutí Evropské komise C(2021) 8259 ze dne 19. listopadu 2021 (věc AT.40127 – Konzervovaná zelenina) týkající se řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP, pokud jde o stanovení pokuty;
- snížil částku pokuty a uložil jakékoliv opatření, které bude Tribunál považovat za vhodné, a
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů tohoto řízení společně s Conserve Italia a Conserves France.